

عنوان مقاله:

جغرافیای تاریخی مکران در دوره صفوی بر اساس نقشه های تاریخی اروپاییان

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های علوم تاریخی، دوره 13، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

عبداله صفرزایی - استادیار گروه تاریخ دانشگاه ولایت

یاسر ملازئی - دانشجوی دکتری رشته تاریخ دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

یکی از پیامدهای گسترش مناسبات ایران و اروپا در دوره صفوی، ترسیم نقشه های ایران نقشه صفوی توسط نقشه نگاران اروپایی بود. نقشه نگاران اروپایی در عصر اکتشافات جغرافیایی و مناسبات چندجانبه اروپاییان با ایران، علاوه بر ترسیم نقشه های جهانی، آسیایی و منطقه ای، به ترسیم نقشه های اختصاصی از ایران نیز پرداختند. ترسیم نقشه های متعدد توسط اروپاییان از ایران نقشه صفوی به همراه مشخص نمودن جزئیات در نقشه ها، موقعیت و مشخصات هر یک از ایالات ایران در آن دوره را نمایان می سازد. یکی از ایالات مهم ایران در نقشه صفوی، ایالت مکران در جنوب شرق ایران بود. مکران به دلیل پیوند با دریا و همچنین به مثابه پل ارتباطی ایران با همسایگان شرقی به ویژه هند، اهمیت داشت و مورد توجه نقشه نگاران اروپایی قرار گرفته بود. نظر به اینکه در منابع تاریخی و جغرافیایی بازمانده از نقشه صفوی، توصیفات مختصری از مکران باقی مانده و از طرفی نقشه نگاران اروپایی نقشه این ایالت را با پدیده های جزئی سیاسی، طبیعی، انسانی و غیره ترسیم نمودند، واکاوی جغرافیای تاریخی مکران در این نقشه ها جای بحث و بررسی دارد. هدف این نوشتار تبیین جغرافیای تاریخی مکران در نقشه صفوی بر اساس نقشه های تاریخی اروپاییان از آن دوره است که به روش تاریخی و با استخراج اطلاعات از نقشه ها و همچنین منابع کتابخانه ای نگاشته شده است.

کلمات کلیدی:

جغرافیای تاریخی، مکران، صفوی، نقشه نگاران، اروپایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1314897>

